



Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 77/11
Λουξεμβούργο, 28 Ιουλίου 2011

Απόφαση στην υπόθεση C-403/10 P
Mediaset SpA κατά Επιτροπής

Το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι οι ιταλικές επιδοτήσεις για την αγορά ψηφιακών αποκωδικοποιητών επίγειας λήψης το 2004 και το 2005 αποτελούν κρατικές ενισχύσεις

Οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς που αποκόμισαν έμμεσα το όφελος από τις κρατικές ενισχύσεις υποχρεούνται να επιστρέψουν τα ποσά που αντιπροσωπεύουν το όφελος αυτό

Η διαδικασία μετάβασης στην ψηφιακή τηλεόραση ξεκίνησε στην Ιταλία το 2001 και αρχικά προβλεπόταν ότι η μετάβαση στην ψηφιακή τηλεόραση θα ολοκληρωνόταν τον Δεκέμβριο του 2006, οπότε θα έπαυε οριστικά η εκπομπή αναλογικού τηλεοπτικού σήματος. Η ημερομηνία διακοπής της αναλογικής μετάδοσης μετατέθηκε χρονικά δύο φορές, μέχρι τις 30 Νοεμβρίου 2012.

Η Ιταλία, με τον δημοσιονομικό νόμο του 2004 ¹, χορήγησε δημόσια επιδότηση 150 ευρώ σε κάθε χρήστη ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών, που αγόραζε ή μίσθωνε συσκευή λήψης επίγειου ψηφιακού τηλεοπτικού σήματος (T-DVB/C-DVB) χωρίς απόκρυψη. Για την επιδότηση προβλέφθηκε ανώτατο όριο ίσο με 110 εκατ. ευρώ. Ο δημοσιονομικός νόμος του 2005 πρόβλεπε την εκ νέου χρηματοδότηση του μέτρου αυτού, με το ίδιο ανώτατο όριο των 110 εκατ. ευρώ, αλλά με μείωση της επιδότησης ανά αποκωδικοποιητή στα 70 ευρώ.

Προϋπόθεση για τη χορήγηση της επιδότησης ήταν η αγορά ή η μίσθωση συσκευής για τη λήψη επίγειου ψηφιακού τηλεοπτικού σήματος. Κατά συνέπεια, ο καταναλωτής που επέλεγε την αγορά συσκευής για τη λήψη δορυφορικού μόνο σήματος δεν δικαιούνταν την επιδότηση.

Οι τηλεοπτικές επιχειρήσεις Centro Europa 7 Srl και Sky Italia υπέβαλαν στην Επιτροπή καταγγελία σχετικά με τις επιδοτήσεις αυτές. Η Επιτροπή, με απόφαση που εξέδωσε το 2007 ², κατέληξε πράγματι στο συμπέρασμα ότι οι επιδοτήσεις αυτές αποτελούσαν κρατικές ενισχύσεις υπέρ των οργανισμών επίγειας ψηφιακής μετάδοσης που παρέχουν επί πληρωμή τηλεοπτικές υπηρεσίες, καθώς και υπέρ των επιχειρήσεων καλωδιακής μετάδοσης που παρέχουν επί πληρωμή ψηφιακές τηλεοπτικές υπηρεσίες. Η Επιτροπή, ενώ τόνισε ότι η μετάβαση από την αναλογική στην ψηφιακή τηλεόραση αποτελεί σκοπό κοινού συμφέροντος, διαπίστωσε εντούτοις ότι η επιδότηση ήταν δυσανάλογη προς την επίτευξη του σκοπού αυτού και δημιουργούσε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Για παράδειγμα, το επίμαχο μέτρο δεν ήταν «ουδέτερο από τεχνολογική άποψη», αφού δεν ίσχυε για τους ψηφιακούς αποκωδικοποιητές δορυφορικής λήψης ³. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή διέταξε την ανάκτηση των ενισχύσεων.

Κατόπιν αυτού η Mediaset άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής. Το Γενικό Δικαστήριο όμως απέρριψε την προσφυγή αυτή τον Ιούνιο του 2010 ⁴ και επιβεβαίωσε ότι η επιδότηση αποτελούσε οικονομικό πλεονέκτημα για τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς επίγειας μετάδοσης, όπως είναι η Mediaset, διότι τους

¹ Νόμος 350 της 24ης Δεκεμβρίου 2003.

² Απόφαση 2007/374/EK της Επιτροπής, της 24ης Ιανουαρίου 2007, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 52/2005 που χορήγησε η Ιταλική Δημοκρατία μέσω της συνεισφοράς για την αγορά ψηφιακών αποκωδικοποιητών (EE L147, σ.1).

³ Αντίθετα, οι επιδοτήσεις του 2006 είχαν κριθεί «ουδέτερες από τεχνολογική άποψη», διότι μπορούσαν να δοθούν για αποκωδικοποιητές κατάλληλους για όλες τις ψηφιακές πλατφόρμες (επίγεια, καλωδιακή και δορυφορική), υπό την προϋπόθεση ότι επρόκειτο για διαδραστικές και διαλειτουργικές συσκευές.

⁴ Απόφαση της 15ης Ιουνίου 2010, T-177/07, Mediaset SpA κατά Επιτροπής (βλ. ανακοινωθέν τύπου).

παρέσχε τη δυνατότητα να ενισχύσουν την υφιστάμενη θέση τους στην αγορά έναντι των νέων ανταγωνιστών.

Κατόπιν αυτού η Mediaset υπέβαλε στο Δικαστήριο αίτηση αναίρεσης κατά της παραπάνω απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει σήμερα ότι, κατά την εκτίμηση του επιλεκτικού χαρακτήρα ενός μέτρου, πρέπει να ερευνάται αν το μέτρο αυτό συνεπάγεται πλεονεκτήματα για ορισμένες επιχειρήσεις σε σχέση με άλλες που βρίσκονται σε παρόμοια πραγματική και νομική κατάσταση. Καλώς το Γενικό Δικαστήριο τόνισε ότι **οι επίμαχες επιδοτήσεις αποτέλεσαν κίνητρο για την αγορά από τους καταναλωτές ψηφιακών αποκωδικοποιητών επίγειας λήψης, μειώνοντας παράλληλα το κόστος με το οποίο θα επιβαρύνονταν οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης**, στους οποίους δόθηκε έτσι η δυνατότητα να ενισχύσουν τη θέση τους στην αγορά έναντι των νέων ανταγωνιστών. Επιπλέον, το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι καλώς το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε ότι **η ενίσχυση, της οποίας άμεσοι δικαιούχοι είναι οι καταναλωτές, μπορεί εντούτοις να αποτελεί έμμεση ενίσχυση των επιχειρήσεων, όπως είναι οι οργανισμοί αυτοί. Καλώς επίσης το Γενικό Δικαστήριο** απέρριψε το επιχείρημα της Mediaset ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη συνάφειας μεταξύ της επιδότησης και των εν λόγω οργανισμών.

Το Δικαστήριο επιβεβαιώνει επίσης την ορθότητα του συλλογισμού του Γενικού Δικαστηρίου κατά τον οποίο το επιλεκτικό στοιχείο που βασίζεται στα τεχνολογικά χαρακτηριστικά και ευνοεί την επίγεια ψηφιακή τεχνολογία έναντι της δορυφορικής τεχνολογίας δημιούργησε στρέβλωση του ανταγωνισμού, με αποτέλεσμα να είναι το επίμαχο μέτρο ασύμβατο με την κοινή αγορά.

Στη συνέχεια το Δικαστήριο απαντά στο επιχείρημα της Mediaset ότι από την απόφαση της Επιτροπής δεν συνάγεται καμία πρόσφορη μέθοδος υπολογισμού των ποσών που θα πρέπει να επιστρέψει η Mediaset λόγω του οφέλους που αποκόμισε έμμεσα και που καλείται να προσδιορίσει το εθνικό δικαστήριο. Κατά τη Mediaset, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου ενέχει νομικό σφάλμα, καθόσον ιδίως παρέλειψε να εξακριβώσει την εφαρμογή της αρχής της ασφάλειας δικαίου στο σημείο αυτό.

Το Δικαστήριο επιβεβαιώνει πάντως ότι καλώς το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε ότι **το δίκαιο της Ένωσης δεν υποχρεώνει την Επιτροπή να καθορίσει το ακριβές ποσό της ενίσχυσης που πρέπει να επιστραφεί. Αρκεί, αντίθετα, η απόφαση της Επιτροπής να παρέχει στον αποδέκτη της τη δυνατότητα να καθορίσει ο ίδιος, χωρίς υπερβολικές δυσκολίες, το ποσό αυτό σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει το εθνικό δίκαιο.**

Τέλος, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η υποχρέωση των εθνικών αρχών να υπολογίσουν το ακριβές ποσό της ενίσχυσης που πρέπει να επιστραφεί εντάσσεται στην υποχρέωση καλόπιστης συνεργασίας μεταξύ Επιτροπής και κρατών μελών κατά την εφαρμογή των κανόνων της Ένωσης στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων. Κατά συνέπεια, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται, εφόσον του υποβληθεί σχετικό αίτημα, να καθορίσει το επιστρεπτέο ποσό της ενίσχυσης βάσει των στοιχείων που έχει παράσχει η Επιτροπή σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης της Mediaset.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106